

ಮಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ತರಗತಿಗೆ ವೀರಾಸಾಮಿ ಬಂದು ಸೇರಿದ್ದ. ತರಗತಿಯೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಿದ್ದೆವು; ಅವನು ಪೆಚ್ಚುಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ನಕ್ಕಿದ್ದ. ಅವನ ಉದ್ದ-ಗಾತ್ರದ ಆಕಾರ ನೋಡಿ, ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕಾದವನು ನಮ್ಮ ತರಗತಿಗೆ ಬಂದದ್ದು ಸಹಜವಾಗಿ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು, ನಗುವನ್ನು ತರಿಸಿತ್ತು. ಅವನಿಗೂ ಚಿಲ್ಲುಪಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ, 'ಇವರ ಜೊತೆ ನಾನು ಕೂರಬೇಕೇ!!' ಎನ್ನಿಸಿ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಗು ಬಂದಿತ್ತು.

ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಶಾಲೆಯ ಆಯಾ, ರಾಜಮ್ಮ ತರಗತಿಯ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, ಅರ್ಧ ತಮಿಳೊ ತೆಲುಗೊ ಮಿಶ್ರಿತ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು. ಅದರ ಭಾವ ಇದು: 'ಇವನು ನನ್ನ ಮಗ ವೀರಾಸಾಮಿ ಸಾರು. ಓದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಓದ್ತಾನಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ. ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟ್ರು ಈ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಸಾರು.'

ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಾಪಕರು 'ಹೌದಮ್ಮ ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟ್ರು ಹೇಳಿದರು, ಬರಲಿ.' ಎಂದು ವೀರಾಸಾಮಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, 'ಏನಪ್ಪಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದ್ತೀಯೆ? ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಬರ್ತೀಯೆ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ವೀರಾಸಾಮಿ 'ಅವ್ವು ಸಾಮಿ, ಬರ್ತಾನು' ಎಂದೊಡನೆ ಇಡೀ ತರಗತಿ ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕಿತ್ತು. ವೀರಾಸಾಮಿಯು ನಕ್ಕಿದ್ದ. ಅಧ್ಯಾಪಕರು 'ಸೈಲೆನ್ಸ್,' ಎಂದು ಬೆತ್ತದಿಂದ ಟೇಬಲ್ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದರು; ಎಲ್ಲರೂ ಗಪ್‌ಚುಪ್.

ಆನಂತರ ಅವರು 'ವೀರಾಸಾಮಿ, ಹೋಗಿ ಕೊನೆಯ ಬೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು. ಅವನು ಅತ್ತ ಹೊರಟ. ರಾಜಮ್ಮ 'ಕೊನೆ ಬೆಂಚು ಬೇಡ ಸಾರು. ಮೊದಲ ಬೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಓದು ತಲೆಗೆ ಹತ್ತುತ್ತೆ. ಕೊನೆ ಬೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೂತು ಏನು ವಿದ್ಯೆ ಬರಲಿಲ್ಲ'

ಎಂದಳು. ಅವನು ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತುಕೊಂಡ. ಅಧ್ಯಾಪಕರು 'ಹಾಗಲ್ಲಮ್ಮ, ನೋಡು ಅವನು ಉದ್ದ ಇದಾನೆ. ಮೊದಲ ಬೆಂಚ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಅವನ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತಿರುವವರಿಗೆ ಬೋರ್ಡ್ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಕೊನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ. ನಾನು ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇರು' ಎಂದರು.

ರಾಜಮ್ಮನಿಗೆ ಅದು ಸರಿ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ; ಸೀದಾ ಒಳಗೆ ವೀರಾಸಾಮಿ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, ಅವನನ್ನು ಎಳೆದು ಮೊದಲ ಬೆಂಚಿನ ಮುಂದೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿದಳು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವೀರಾಸಾಮಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಾಕ್ಯವೆವು. ಆನಂತರ ಗುಸುಗುಸು ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು.

ಅಧ್ಯಾಪಕರು 'ರಾಜಮ್ಮ, ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂರಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಈ ತರಗತಿಯ ಹುಡುಗರು ಅವನ ಜೊತೆ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ.' ಎಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅವಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ತರಗತಿಯ ಆಚೆ ಹೋದಳು. ಅಧ್ಯಾಪಕರು ತರಗತಿಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವೀರಾಸಾಮಿಯ ಜೊತೆ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಇರುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ತರಗತಿಯ ನಂತರ ನಾವು ನಾಲ್ವೈದು ಹುಡುಗರನ್ನು ಕರೆದು ಅವನನ್ನು ನಮ್ಮ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಆಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ತಿಳಿಸಿದರು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಹಾಜರಾತಿಗೆ 'ವೀರಾಸಾಮಿ' ಎಂದು ಕರೆದರು. ಅವನು 'ಉಂಡಾನ್ ಸಾಮಿ' ಎಂದು ಎದ್ದುನಿಂತ. ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸೂರು ಕಿತ್ತುಹೋಗುವ ಹಾಗೆ 'ಓ' ಎಂದು ಕಿರುಚಿದರು. ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ನಗು ತಡೆಯಲು ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು 'ಸೈಲೆನ್ಸ್,' ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ತಹಬದಿಗೆ ತರಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವೇ ಹಿಡಿಯಿತು. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ತರಗತಿಯಿಂದ ಅಧ್ಯಾಪಕರುಗಳು ಬಂದು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ, ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇರುವುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

ಅವನಿಗೆ 'ಪ್ರೆಸೆಂಟ್ ಸಾರ್' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನದಿಂದ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆದಾಗ, ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದವರಿಂದ 'ಏನು ಹೇಳಬೇಕು' ಎಂದು ಮೊದಲೇ ಕೇಳಿ, ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ.

ವೀರಾಸಾಮಿ ಬಹಳ ಬೇಗ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟ. ಅವನ ಸ್ನೇಹಪರತೆ ಅವನ ಭೀಮಕಾಯವನ್ನು ಮರೆಸಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

ರಾಜಮ್ಮ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಲತೆಯಿಂದ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಳು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ತಕರ ಕೂಡುಕುಟುಂಬದ, ಬೇರೆಬೇರೆ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಸುವುದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು. ಆ ಬಿಡುವಿನ ವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅವರ ಮನೆಯ ನೌಕರನೊಬ್ಬ ಐದು ಅಂತಸ್ತಿನ ಎರಡು ಊಟದ ಡಬ್ಬಿಗಳನ್ನು ತಂದು ಅವಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಮರವನ್ನು ಒರಗಿಕೊಂಡು ಕೂರುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಮನೆಯ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಅವಳ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಆ ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಬಡಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೆ ತಾನೇ ಊಟ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ವೀರಾಸಾಮಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೂ ಅವರ ಮನೆಯಿಂದ ಒಂದು ಡಬ್ಬಿ ಊಟ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಳು ಆ ಮನೆಯವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಮೆರೆದಿದ್ದಳು!

ನಾವೆಲ್ಲಾ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬೇಗ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಆಟ ಆಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಟೆನ್ನಿಸ್ ಚೆಂಡನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಸೆದು ಯಾರದ್ದಾದರೂ ಹೆಸರು ಕರೆಯುವುದು. ಅವರು ಓಡಿಬಂದು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು. ಮತ್ತೆ ಅವರು ಚೆಂಡನ್ನು ಮೇಲೆ ಎಸೆದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ಹೆಸರನ್ನು ಕರೆಯುವುದು. ಇದು ಒಂದು ಆಟವಾದರೆ, 'ಸೂರುಚೆಂಡು' ಮತ್ತೊಂದು ಆಟ. ಇದರಲ್ಲಿ ಚೆಂಡು ಯಾರ ಕೈಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೋ ಅವರು ಇತರರನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ತಾಕುವಂತೆ, ಆದಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ತಾಗುವಂತೆ, ಚೆಂಡನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿ ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ಅದರ ಹೊಡೆತದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಇತರರು ಓಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ಏಟು ಬೀಳದಂತೆ ಕ್ಯಾಚ್ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಚೆಂಡನ್ನು ಎಸೆಯುವಾಗ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಯಾರದ್ದಾದರೂ ಬೆನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಮುಗಿಯಿತು, ಬೆನ್ನು ಚುರುಚುರು ಎಂದು ಉರಿಯುತ್ತಿತ್ತು! ವೀರಾಸಾಮಿ ಕೈಗೆ ಚೆಂಡು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಓಟ ಕಿಳುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ನಾವು ಯಾರಾದರೂ ಅವನಿಗೆ ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ಅವರಿಗೆ ಗುರುತಿಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಒಮ್ಮೆ ಆ ಏಟು ತಿಂದಿದ್ದೆ. ಅದು ಇನ್ನೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತು, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವನಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು ನಾನು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ! ಅವನಿಗೆ ಚೆಂಡಿನಿಂದ ಹೊಡೆಯದವರಿಗೆ ಅವನು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಚೆಂಡನ್ನು ತಾಗುವಂತೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿದ್ದ.